

Skatteministeriet

26. april 2020
J.nr. 2020 - 3026

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 175 - Forslag til Lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 8 af 23. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Kristina Astrup Blomquist

Spørgsmål

Hvor stor en del af lånene vurderes det ikke kan betales tilbage af virksomhederne efter 11 måneder, enten fordi den allerede er gået konkurs eller ikke har betalingsevne?

Svar

Der er ikke foretaget et egentlig skøn over andelen af lånene, som ikke betales tilbage, eller hvor stor en del af lånene der vil være relateret til svindel. Der er i stedet taget højde for statens risiko for tab på lånene ved fastlæggelsen af den rente, der er anvendt til opgørelse af provenuvirkningen for staten. Opgørelsen af den relevante rentesats er forbundet med betydelig usikkerhed.

Det er i opgørelsen lagt til grund:

- At i størrelsesordenen 75 pct. af det mulige låneomfang udnyttes.
- At kassekreditrenten for små og mellemstore ikke-finansielle selskaber udgør en rimelig approksimation for den kreditrisiko, som staten påtager sig.
- At denne rente omtrent er 4 pct. baseret på statistikken for udestående lån.

Det skal understreges, at vurderingen tager udgangspunkt i de senest tilgængelige kassekreditrenter, som ligger forud for den aktuelle økonomiske krise og som alene afspejler lånerenten for virksomheder, der godkendes til et lån. Det kan trække i retning af, at tabet kan blive større.

Hvis det umiddelbare tab viser sig at blive større, vil de statsfinansielle konsekvenser heraf dog reduceres gennem et relativt stort tilbageløb fra fx konkursramte låntageres øvrige kreditorer. Kreditorerne vil således alt andet lige få et mindre tab som følge af konkursen og dermed et større overskud (eller et mindre underskud), hvilket vil afspejle sig i ejernes skattepligtige indtægt og skattebelagte forbrug. Tilbageløbet udgør måske samlet set i størrelsesordenen 40-50 pct.

Såfremt initiativet bidrager til at reducere omfanget af konkurser i ellers levedygtige virksomheder, kan det endvidere reducere de omstillingsomkostninger, der er forbundet med at arbejdskraft og kapital skal finde anden anvendelse. Det kan trække i retning af bedre statslige finanser.

Endelig skal det bemærkes, at risikoen for svig og tab søges imødegået ved at begrænse låneordningen på en række parametre. Det drejer sig bl.a. om virksomheder, der er blevet pålagt at stille sikkerhed eller som har fået foreløbigt fastsat skatte- eller afgiftstilsvar pga. en manglende angivelse. Samtidig foreslås virksomheder, hvor en person i ejerkredsen eller ledelsen inden for de sidste 10 år er dømt for skatte- eller afgiftssvig udelukket. Der vil således både være en førkontrol i form af screening af anmodningen på baggrund af en række objektive kriterier ved modtagelsen af låneanmodningen og en efterkontrol baseret på risiko og væsentlighed. Der foretages dog ikke konkret kreditvurdering af den enkelte virksomhed, som det fx er tilfældet ved långivning i en bank.